

udpræget end mit, i den Retning i alt Fald. Jeg tvivler ikke om, at det militær-moralske Krav fra de Herrer Officerer i Fredericia paa at faa Godtgørelse er saa forfærdeligt udviklet, at ikke en Gang det ærede Medlem fra Fredericia, deres egen Repræsentant, kan naa dem i saa Henseende. Det er noget ganske relativt dette med det moralske Krav, og det er noget, vi kan slaa en Streg over, naar vi har med denne Lovgivning at gøre. Det forekommer mig, at den moralske Pligt for dem til at betale Skat som andre Mennesker er øjensynlig. Naar man er stillet saa gunstigt som vore militære Befalingsmænd, ganske særligt Officererne, har man en moralsk Pligt, og den skulde staa i et saadant Forhold til de moralske Krav, at der ikke kom det glubende Misforhold til Stede, som der i Øjeblikket er, det glubende Misforhold mellem de Herrer begunstigede Stilling som Oppebærere af Lønninger og Pensioner og deres Stilling som Skatteydere her i Landet.

Saa vilde det ærede Medlem fra Fredericia endelig hævde overfor mig, at det var de færreste Kaptajner, som naaede op paa højeste Lønning. Det er ikke rigtigt, hvis det ærede Medlem, som jeg sagde før, vil se efter i Statshaandbogen, vil han finde, at i 35 Aars Alderen er Fodfolkets Premierløjtnanter modne til at blive Kaptajner, og i den Alder bliver de Kaptajner, de begynder med en Lønning paa 3,000 Kr., og de faar med 3—4-aarige Mellemlønningstillæg paa 400 Kr. hver Gang, det vil sige, at de i Løbet af 12 Aar, altsaa fra 35 Aars Alderen til 47 Aars Alderen, naar op paa højeste Lønning, 4,200 Kr., det er der ikke noget som helst i Vejen for, det skal man nok kunne naa. Dersom ikke den militære Organisationslov havde været saa velsignelsesrigt indrettet, som den er, sammenlignet med den militære Lønningslov, er det muligt, det ikke var sket, men man har indrettet baade Organisationsloven og Lønningsloven saaledes, at Kaptajnerne alle sammen kan naa op paa højeste Lønning, og de kan naa derop i saa god Tid, at de ogsaa kan faa højeste Pension, det er der ikke det allerringeste i Vejen for, og saa er det saa udmærket indrettet, at til Trods for, at man har taget Hensyn til, at de kan komme op paa højeste Lønning, kan de give Plads for andre, for at disse andre ogsaa kan faa Udsigt til at komme op paa højeste Lønning. De Kaptajner, der gaar af i 52 Aars Alderen, er altsaa stillede saa gunstigt som en privilegeret Kaste, at det vilde være en glubende Uretfærdighed,

hvis de ikke skulde betale Skatter som andre Mennesker her i Landet, ganske særligt kommunale Skatter.

Den højtærede Minister mente, at Kommunerne maatte jo dog have Pligt til at yde noget, fordi de fik alt dette Militærvæsen. Der er slet ikke Tale om her, hvad Kommunerne skal yde, Taler er om at ligestille Skatteyderne her i Landet. Selv om man kan sige, at en Kommune kan være tjent med at faa Garnison, der kan maaske tjenes noget derved, saa berettiger det ikke til at give — jeg ved ikke, om jeg har Lov til at bruge et saa civilt Udtryk — nogle Borgere i Byen en privilegeret Stilling fremfor andre, man bør holde paa, at de bør have Ligestilling med de andre, at de bør svare Skat paa samme Maade, som andre svarer Skat. Jeg vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at den Omstændighed, at en By nu om Stunder faar Garnison, kan gøre mange, mange Ting i Byen dyrere, end de var før, for de Folk, der i Forvejen bor i Byen. Der bliver større Trang til Huslejlighed; det kan ganske vist være, at nogle Mennesker tjener ved at bygge, men for andre Mennesker bliver Huslejen sat op, fordi der i alt Fald i Øjeblikket bliver større Efterspørgsel efter Huslejligheder, end der var i Forvejen. Jeg tror derfor ikke, man kan se Forholdet under den Synsvinkel, at Byen vil tjene ved at faa Garnison, og i den Anledning skal de Folk, som udgør Garnisonen, have en privilegeret Stilling. Jeg tror, det eneste rigtige vil være, at man siger som saa: Bliver der noget mere at bestille og tjene for Folk i den By, der faar Garnison? Det kan godt være, at de Folk, som var der i Forvejen, faar en større Skatteevne, men saa bliver der ogsaa paalignet dem Skat efter denne større Evne, men i saa Henseende skulde de staa lige med de militære Befalingsmænd, der kommer, og særlig med dem, der er allergunstigst stillede, fordi deres Lønforhold er de bedste. Jeg vil derfor holde paa, at vi bør fremme det her foreliggende Lovforslag.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Jensen: Overfor de Bemærkninger, som den ærede sidste Taler (Slengerik) fremsatte, vil jeg sige, at jeg for mit Vedkommende maa fastholde, at vel er det Spørgsmaal, vi her taler om, for Kommunerne et Skattespørgsmaal, men for de paagældende Personer er det sandelig